

BRASSÓI LAPOK

POLITIKAI NAPILAP.

→•• Szerkesztőség és kiadóhivatal ••→
Brassó, Kolostor-utca 26. szám alatt.

KLÓFIZIKTÉSI DIJ:

Helyben házhoz hordva, vagy vidékre postán küldve:
Egész évre 10 frt, fél évre 5 frt, negyed évre 2 frt 50 kr.

Egyes szám ára 4 kr., kapható:
kiadóhivatalban, Gross G. Polánek és Friedmann F. urak üzleteiben.

Felelős szerkesztő

Dr. Vajna Gábor.

HIRDETTÉSI DIJ:

2 hasábos garmond-sor v. annak helye 1-szeri hirdetésnél 12 kr.
8 hasábos garmond-sor 8 kr. Nagyobb és többször i hirdetésnél
kedvezmény. Minden egyes hirdetés után még külön 80 kr
bélyeg-díj fizetendő.

Nyilttér sora 15 kr.

Hirdetések és nyilttéri cikkek díja előre fizetendő.

A nemzeti ünnep.

Brassó, április 12.

Lelkes volt, szép volt, emelkedett volt az ünnep véges végig. A husvét ünnepi áhitata magasztos harmoniába olvadt a nemzeti ujjáalakulás emlékezetének nagy érzéseivel. A történelmi korszak örökön élő hagyományait úgy ünnepelte a brassói közönség, amint az méltó a dicsőséges multhoz, illő a jelen kegyeletéhez, tamulságos a jövőre nézve. Nem volt a tegnapi ünnepségekben semmi »hivatalos«, semmi disszonáns, semmi jelentéktelen. A mi a márczius tizenöt lelkesítő ünneplésével kezdődött, méltó befejezést nyert április tizenegyedikével. A brassói közönség és első sorban a mi derék magyarságunk az önértet nyugalmával mondhatja el, hogy megtette hazafias kötelességét. Ünneplott, nem parancsszóra, mert ilyenre nem is tudna ünnepleni, hanem igazi, meleg, hazafias érzelmektől áthatva, a nagy idők nagy szellemétől lelkesítve önként, lelkesen, összhangzatosan. A tegnapi ünnepségek egyesítette újra a brassói magyarságot, egyesítette a mult iránt való kegyeletben, a törvény iránt való tiszteletben, a hazá iránt való szeretetben, a trón iránt való nemes hűségben. Jólesett lelkünknek, hogy ebben a harmóniában gyönyörködhetett, hogy a brassói magyar társadalom minden eleme résztvett az ünnepségekben s hogy maga a vármegye hazafias főispánja az egész jubiláris ünneplésben a nagyszerű alkalomhoz illő lelkesedéssel képviselte az állami hatalmat, a törvényhozás messze kiható intencióját s ama főlemelő öntudat erejét, hogy a nemzeti nagyság fénye a mi határszéli szép városunk magyarságára is veti ragyogó sugarait.

Örömmel és büszkeséggel számolunk be tehát a tegnapi nemzeti ünnep eseményeiről, melyek újra fényesen igazolták, hogy legyenek bár még némi ellentétek itt-ott a brassói magyarság hangulatában, a hazafias kötelesség érzete mégis úr sziveink fölött s mindig egyek vagyunk, valahányszor a ma-

gyarság erejéről, érzéseiről és nagy feladatairól van szó.

Az április 11-iki ünneplésről az alábbi tudósítás ad számot:

Kellemes tavaszi nap köszöntötte április tizenegyedikét. A feltámadás ünnepe, a természet kedvező hangulatváltozása, a nemzeti ünnep lélekemelő lefolyása szerencsésen összetalálkoztak. Már a kora reggeli órákban látni lehetett az utcákon, hogy a város nagy ünnepre készül. A Kolostor-utcán, a Buza-soron, a Kapu-utcán, a Rezső-köruton s a többi főbb utcákban, a merre csak állami épületek, városi hatóságok hajlékai és magyar polgárok házai emelkednek, mindenütt nemzeti zászlókat lengetett a tavaszi szellő. Különösen nagy diszszel volt ékesítve a vármegyeháza, melynek falain a czimek hosszú sora, ormozatán a vármegye színeit és nemzeti színeket viselő zászlók sokasága pompázott.

Reggel 9 órakor már elkezdődtek a nemzeti ünnep alkalmából tartott istentiszteletek. A sort a brassói magyar evangélikus templomban nyitották meg nagy közönség részvételével. Az ünnepi predikációt Harsányi István segédlelkész mondotta, költői formában, elragadó ékesszólással hasonlítva össze Krisztus feltámadását a magyar nemzet szabadságával, melyet ugyancsak krisztusi szenvedések előztek meg.

A brassói orthodox izr. hitközség új-utcai fényesen kivilágított imaházában szintén kilencz órakor volt az istentisztelet. Wézel Albert rabbi »Szenteljétek meg az ötvenedik esztendő és hirdessetek szabadságot a föld minden lakóainak« bibliai versből kiindulva, nagy hatással fejtegette a nap kiváló jelentőségét, majd a szent tekercscsel a kezében alkalmi imát mondott.

Dél előtt tíz órakor szintén két istentisztelet volt: az egyik a református templomban, a hol Péchy Árpád lelkész tartott a hívők nagyszámú gyülekezetének hatásos alkalmi predikációt és a római kath. plebániatemplomban, a hol a hiveken kívül

a hivatalos világ is teljes számmal megjelent. A közönség soraiban ott voltak: Maurer Mihály (diszmagyarban), Jekel Frigyes alispán, Fedra János tábornok, a brassói m. kir. honvédség, a közös gyalogezredek és huszárság, a m. kir. csendőrség tisztikara teljes katonai díszben, a birói és ügyészi kar tagjai, a brassói állami középiskolák és elemi iskolák igazgatói és tanárai, illetőleg tanítói, a királyi mérnöki hivatal képviselői, a pénzügyigazgatóság és adóhivatal tisztviselői, a vármegyei hivatalok előjárói és tisztviselői, Hétfalu több szolgabirája, jegyzője és előjárója s még számos testület, intézet és hivatal képviselői. Az istentiszteleten Möller Ede apátplebános celebrált nagy segédlettel, míg az egyházi énekeket Jaschik Gyula karnagy vezetésével a templomi énekkar adta elő, a solóreszeket Jaschik Gyuláné, Barta Gizella és Chóosz István énekelvén.

Istentisztelet után a megyei és városi tisztikar és a brassói állami hivatalok képvisellete tiszteleggett a főispánnál, a kit Jekel Frigyes alispán meleg hazafiságtól áthatott beszédben üdvözölt a nemzeti ünnep alkalmából, fölkérvén, hogy a 48-as nagy vívmányok mai nap is boldogító és áldásos érvényének örömeire tolmácsolja a megyei és városi hatóság és a brassói állami hivatalok tisztviselőinek hálaát ő felségénél és a magyar kormányánál.

Maurer Mihály főispán emelkedett szellemű beszédben válaszolt az alispán szavaira, legelőbb is hangsúlyozván, hogy az alispán mint a vármegye első tisztviselője nem csupán a hatóságok és hivatalok nevében szolt hozzá, hanem első sorban Brassó vármegye közönsége nevében. Az alispán által tolmácsolott kívánságot, ugyanmond a főispán, a legnagyobb örömmel fogja teljesíteni s miután néhány szóval az április 11-ike jelentőségét méltatta, beszédét a király éltetésével végezte, a mire lelkes visszhang támadt s ebben a hangulatban ért véget a tisztelegés.

A Brassói Magyarság Intéző Bizottsága által rendezett ünnep délután három órákor folyt le a Central szállónak ez alkalomra nagyon szépen feldíszített nagytermében. A közönség már három óra előtt csaknem egészen megtöltötte a tágas csarnokot, a hol a legnagyobbbbrészt kereskedő- és iparos ifjaktól kikerült rendezők a legnagyobb buzgósággal és tapintattal segédkeztek mindenkinek, hogy helyére juthasson s a legnagyobb gonddal ügyeltek rá, hogy a rend egy pillanatig se zavartassék meg. Három órákor már minden hely el volt foglalva, az erkélyen diszes hölgyközönség várta az ünnepség kezdetét. Az ünneplők közt a brassói magyar társadalom teljesen és hiven volt képviselve. Különösen sok kereskedő és iparos is volt jelen, a mi csak megerősíthetett mindenkit abban a meggyőződésben, hogy az április 11-iki ünnep méltó kitejézése a hazafias érzéseknek s a 48-as események iránt való hálás kegyeletnek.

Lelkes éljenzés fogadta Maurer Mihály főispánt, midőn a terembe belépett és helyét az első széksorban elfoglalta. Körülötte volt a brassói magyar társadalom színe-java s ott volt a megye képviseletében többek közt Jekel Frigyes alispán, a város képviseletében Jakobi polgármester, Fabritius tiszti főorvos, Hiemesch rendőrkapitány, több oláh és szász polgár s Hétfaluból a közigazgatási tisztviselők nagy része.

Az ünnepélyt Galuska zenekara nyitotta meg a Hymnus eljátszásával, melyet méltán tapsolt meg a közönség.

Most a brassói magyar dalárda éneke következett, Jókai Királyhymnusza, melyet a közönség állva hallgatott végig. A dalárdisták nagyon szépen énekeltek s szinte észre lehetett venni, hogy az ünnepi hangulat a szokottnál is teljesebb összhangot teremtett énekükben.

A dalárda éneke után dr. Vajna Gábor ügyvéd tartotta meg ünnepi beszédét, melyet egész terjedelmében alább közlünk s melynek bővebb méltatásában meggától bennünket az a viszony, mely a «Brassói Lapok» és az ünnepi szónok közt van. A szónoklat nagy hatását s a közönség lelkes tapsait azonban, melyekkel Vajna beszédét méltányolta, örömmel jegyezzük föl.

Ezután újra a dalárda tagjai léptek az emelvényre és elénekelték a „Szózat“-ot, melyet a közönség az elsőnek telemelkedő főispán példájára, szintén állva hallgatott meg. A „Szózat“ hatalmas zengésének nagy hatása volt a közönségre s nem volt szív, mely illetlen maradt volna ennél az ének-nél. A közönség zajos tetszéssel adózott érte.

A brassói állami főreáliskolának két tanára szerepelt ezután: Binder Jenő elszavalta Szakács Ödönnek alkalmi költeményét, az „Április 11“-et. Egy költői léleknek művészi gonddal készített költeménye ez, mely megragadó képekkel rajzolja a korszakos vívmányokat s míg hangjával magasan fönnszárnyal az eszmék világában, addik egy-egy strófájával egész történeti eseményt világít meg. Mindezek a nagy előnyök sokszorozva érvényesültek Binder Jenő szavlatában, a ki még ilyen kiváló művészettel nem lépett föl a nyilvánosság előtt. Érces hangjában, kifejezéseiben, taglejtésében a költemény heve, áhita, ereje és szenvedélye nyilatkozott meg olyan hatással, mely mindeneket magával ragadott. Percze-kig tartott a taps, mely szavlatát kísérte.

Utolsó pontja volt az ünnepélynek a Rákóczy-induló, melyet Galuska zenekara játszott s a melynek hangjai mellett a legnagyobb rendben szétoszlott az ünneplő közönség.

Igy folyt le Brassóban az Április 11-iki nemzeti ünnep, a királyhűség és hazaszeretet ilyen fölemelő érzéseivel ünnepelt tegnap a brassói magyarság. Legyen köszönet érte a főispánnak, a ki együtt ünnepelt velünk, az Intéző Bizottságnak, mely a korszakos események évfordulójának ünnepségeit rendezte és legfőképen a magyar közönségnek, mely minden ellentétes hangulat keltése daczára megértette, mit jelent a 48-iki törvények ünneplése általában s mit jelent az főkép itt Brassóban!

Dr. Vajna Gábor ünnepi beszéde.

Tisztelt ünneplő közönség!

A mindenható Isten által minden igaz magyar szívébe beoltott lángoló hazaszeretettel, és Szent István koronájának felkent viselője iránt egy ezredév történelme által bizonyított törhetlen ragaszkodás és hűség érzelmeivel szíveinkben gyűltünk össze meggyőződésem szerint azon célból, hogy a nemzet törvényhozásának szentesített és a mai napon életbe lépő törvényben nyilvánult hívó szózatát követve szívvel-lélekkel megünnepeljük a nemzet újjá születésének félszázados emlékezetét; hogy megünnepeljük azt a korszakot, melynek nagy férfiai világszerte tették tiszteltté és becsültté a magyar nevet; azt a korszakot, a melynek minden eseménye a nemzeti dicsőségnek és a bölcs tanulságoknak kiapadhatlan örök forrása leend.

És ünneplésünk legyen a magyar nemzet történelmi hagyományaihoz és fajunk jelleméhez méltóan nyílt és egyenes; jelezve azt a szívós kitartást, melylyel őseink alkotmányunkat mindenáron, ha kellett: a térfias ellenállás útján is százados küzdelmeikben megvédelmezték; de jelezve egyuttal azt a kiolthatatlan dinasztikus érzelmet, hűséget és lojalitást is, melylyel a magyar, koronás királyáért életét és vagyonát, mindenét feláldozni, érette élni-halni kész.

Ez a kettős, egymásnak csak látszólagosan ellentmondó és a magyar történelem erkölcsstanán alapuló mozzanat kölcsönöz mai ünneplésünknek mélyen fekvő jelentőséget; ez a kettős mozzanat egyenlíti ki a kiegyenlíthetlent, egyesíti szíveinket és lelkeinket és ad feleletet oly kérdésekre, a melyekre más nemzet megfelelni nem tud, azért: mert nem magyar. E kettős mozzanat kapcsolatában van végül a kulcsa annak az igazán eszményi magaslaton álló és történelmi jelentőségű fenséges elhatározásnak, hogy a nagy idők alakjainak, eseményeinek és alkotásainak félszázados emlékezeténél hűséges magyar nemzetével együtt ünnepel jóságos szívü öreg uralkodónk: Ó felsége a király!

Tisztelt ünneplő közönség! Az 1848-iki év örök becsü nagy alkotásainak emlékezetét megünnepelte a nemzet évenként márczius 15-én, — a ma életbe lépő törvény szelleme és a törvényhozásnak abban kifejezett ohajtása szerint pedig megünnepeljük ma és meg fogjuk ünnepelni ezután mi és utódaink április 11-én is, mint kifejezetten megállapított nemzeti ünnepen. A kettő között ellentétet keresni nem kell, a nemzeti egység tekinteténél fogva nem szabad s kellő megkülönböztetések mellett — igénytelen felfogásom szerint találni nem is lehet. Mind a kettőnek forrása a nemzet szabadság szeretete és célja: a kegyeletes megemlékezés.

A márczius 15-iki ünnep annak köszöni megszületését, hogy az ember a lélektan tanítása szerint előlegezett bizalommal és kritika nélkül való rokonszenvvel viseltetik az ifjúkor lelkesedésének nagy jelentőségű cselekményei s tehát a 48-iki halhatatlan íjúság diadalai iránt; az április 11-iki nemzeti ünnep pedig a nemzet akkori törvényhozó testületei hónapokon át rendíthetlen kitartással folytatott munkálkodásának és a nemzet történelmében századokra kiható jelentőséggel bíró eredményeinek a most élő nemzedék részéről nyújtható legszebb törvényhozási méltánylása. Ekképen mind a két ünneplés kedves alkalom lévén arra, hogy hazánk szeretetében és királyunk iránti hűségünk ki nyilatkoztatásában egyesüljünk: mint egy ember emeljük fel szíveinket a Magasságbelihez. Ünnepeljünk! Emlékezzünk!...

Az 1848. évi április 11-ike a nemzet ohajainak, kívánságainak megfelelő záró követ képezi annak a három századon át tartott, olykor elnyomott, de mindig megújított kitartó küzdelemnek, melyet a magyar nemzet alkotmányos szabadságai fenntartásáért és állami önállóságának visszavivásáért elszántan folytatott. Betetőzése ez azon szabadelvü irányu törekvéseknek, melyeknek hatalmas megnyilvánulásait már az 1790—91-iki országgyűlésen alkotott törvényekben látjuk, a midőn már élesen fujdogált a politikai és vallási egyenlőség szellője. Az utolsó rendi országgyűlésen pedig — melyet 1847. november 7-én boldog emlékezetü V. Ferdinánd királyunk Pozsonyban személyesen nyitott meg, — két, egymással elkeseredetten harczoló pártot találunk: a liberálist és a konzervatív pártot s vitatkozásaik nem kisebb dolog, mint a nemzeti sérelmek felett olynak. A «királyi előadások» nem elégitvén ki sem az ellenzék követeléseit, — melynek vezére Kossuth Lajos, történelmünk eme tüneményeszerű alakja volt, — sem a megyék kívánságait, melyek sajtószabadság, közteherviselés és népképviseleten alapuló országgyűlésről beszéltek: a tervezett hálafelirat helyett a Rendek Kossuth indítványára 1848. márczius 4-én oly tartalmu telirati ja-

vaslatot fogadtak el, mely alkotmányt kér az osztrák örökös tartományok részére, a magyar nemzet részére pedig szabadelvű reformokat s mindezek intézményi biztosítékául független felelős miniszteriumot. E javaslatot márczius 14-én a főrendek dicső emlékezetű István nádor rokonszenves nyilatkozata után csodaszzerű egyhangúsággal elfogadják, mindenki jóleső megnyugvással fogadván a bálványozott magyar főherczeg azon kijelentéseit, hogy a nemzet alkotmányos kifejlődésére az országos rendekkel kezdet fogva, e tekintetben személyes és hivatalos befolyását használni is fogja. És adott szavát be is váltotta az utolsó betűig emberül...

Másnap, márczius 15-én az országgyűlés mindkét házából választott 72 tagu küldöttség külön hajóval indul a nép ezreinek örömrivalgásai között Pozsonyból Bécsbe, hogy a nemzet kívánságait a királynak megvigye, s a távozókat a kéklő távolban feltűnő gyönyörű szivárvány köszönti. Szerencsés jel volt.

A küldöttséget a király kegyesen, de határozott ígérettel nélkül fogadta. Nem is csoda, hisz egy több százados hanyatló rendszer még uralmon lévő alakjainak kellett végső csatát vívnia a szabadság szellemével. És ki tudja: melyiké lesz a győzelem, ha István nádor azon örök emlékezetre méltó nyilatkozatát nem teszi, hogy a javaslat visszautasítása esetén állását Ő Felsége rendelkezésére bocsátja. Az eredmény az lett, hogy a király márczius 16-án este 10 órakor Gróf Batthány Lajos, Kossuth Lajos és Herczeg Eszterházy Pál herczeget a Burgba, dolgozószobájába hivatván, előttük az uralkodóház tagjai közül egyedül jelen levő Ferencz Károly főherczeg jelenlétében István nádornak kijelenté, hogy a magyar nemzetnek független felelős miniszterium felállítása iránti kívánságát elfogadja. E kiszámíthatatlan történelmi fontosságú pillanatot, másnap a királynak István nádorhoz intézett megbízó kézírata követte, ki ennek alapján Batthány Lajos grófot a magyar miniszterium elnökévé azonnal kinevezte és a kormány alakításával megbízta.

(Vége követk.)

Április 11.)*

Irta: Szakács Ödön.

Újra fölleng a nemzeti zászló,
Ismét ünnepnapra virradánk:
Szent Szabadság, régi szép sugárod
Áldott fénye derül ma reánk!

Visszazugnak a közel napokból
Még a nemzet kívánságai,
A nagy költő lángoló beszédét
Mintha most is vélnők hallani.

Hej, mint állott talpra a magyarság,
Visszavini a szent jogokat,
Mint forrasztá egybe millióknak
Szívét-lelkét egy nagy gondolat!

S az eskü, melyet tett a nemzet,
A királyi trónig felhatott,
Megdöbentő, fenséges szavával
Alkotva egy újabb korszakot.

Ma köszöntjük sorsunk változását:
Ime zendül tisztán, ékesen
Ferdinándnak királyi beszéde,
Szent varázsa ég a lelkeken.

*) A tegnapi április 11-diki ünnepélyen elszavaltta Binder Jenő áll. főreáliskolai tanár.

«Egyetértés, béke és szabadság
Boldogítsák hű országomat,
Szellemekről hulljon le a békó,
Legyen szabad szó és gondolat!

Gyűljenek fel az ország szívébe
Évenként a nemzet nagyjai,
A szabadság s a nép nevében
Alkotmányos törvényt mondani.

És a törvény ne tekintsen többé
Hitre, rangra, ha itélni kell.
Sújtsa le a gazdagot, ha vétkes,
S a szegényt, ha jó, emelje fel.

Nehéz munkán tengő zsellérének
Nyújtson kezét a nemesi kaszt.
A rögot, melyre verítéke hull,
Birtokának vallja a paraszt.

A magyar föld minden polgárának
Éltetője, édes otthona,
Áldozzon hát felvirágzásáért
Vért és kincset minden hű fia.

Szabadságért lángoló fiukból
Alakuljon magyar hadsereg.
Katonáink a magyar zászlóra
Ünnepélyes esküt tegyenek.

S végül Erdély s Pannónia népe
Egyesüljön egy kormány alatt,
Legyen, mint volt béke fénykorában
Magyarország erős, és szabad.*

Igy hirdeté honunk alkotmányát
Dicső népünk felséges ura,
Homlokán ma százszor fényesebben
Ragyogott a páros korona.

Igy forrt össze trón és nemzet végre,
Igy nyéré meg népünk létjogát,
Ez a nagy nap hozta fel az égre
Dicsőségünk fényes csillagát.

Emlékezzünk nagy elődeinkről,
Áldjuk meg a dicső sereget.
S ha vesztünkre tör kaján irigység,
Ha bitorló orvkéz fenyeget:

Csapjunk le a bösz ellen fejére
Mint az irtó, romboló vihar,
Mutassuk meg széles e világnak
Mire képes, mit tud a magyar!

HIREK.

Brassó, ápril. 12.

— **Halálozás.** Schramek József vármegyei állatorvos 79 éves korában, 40 évi szolgálat után, tegnap reggel 3, 8 órakor elhunyt. Temetése holnap f. hó 13-án d. u. 4 órakor lesz a bolonyai róm. kath. sirtkertben. Az elhunyt özvegyet és három gyermeket hagyott hátra.

— **Zászlószentelés.** A brassói munkás kör mult vasárnap d. e. tartotta meg zászlószentelő ünnepélyét a Nr. 1. szálloda nagytermében, a kör tagjai s más vendégek jelenlétében. A délelőtti ünnepély sorrendje 10 pontból állott, melynek végeztével közebed következett. Este fél 8 órakor diszeldadás volt, a melynek műsorát zene, szindarab, élőkép és végül táncz képezte.

— **Jóváhagyott alapszabály.** A m. kir. belügyminiszter «A «Lumina» brassói román ajku iparos ifjak olvasó egyleté»nek alapszabályait a bemutatási záradékkal ellátta.

— **Tűz.** Vasárnap reggel 6 órakor tűz ütött ki az Árvaház utca 5-ik szám alatt levő ház padlásán. A gyorsan terjedő tűznek a fedélzet egy része martalékul esett. A padláson levő házi szükségletek legnagyobb része elégett. A tűz oka eddig még ismeretlen.

— **Német színház.** Tegnap este «A sabin nők elrablása» című bohózat került színre, eléggé látogatott ház előtt. A darab komikus és kaczagató alakjai, fordulatai és helyzetei a szereplők helyes interpretálása által csak még jobban növelték a közönség derült és vidám hangulatát. A főbb szerepek személyesítői derekasan megállták helyüket.

— **Április 11-ike Zajzonban.** Hetek óta folyt már a készülődés ezen országos ünnepnek, a magyar haza fiaihoz méltó megünneplésére. Gödri Márton tanító, Paizs György és Pajor Mihály tanítók közreműködése mellett naponként énekgyakorlatokat tartott a helybeli fiatalsággal. Zonda János járási főszolgabíró egyes alkalmakkor lelkesítő szavakkal, majd az ev. lelkészi hivatalhoz intézett hazafias felhívásával, kellő érdeklődést keltve a községi lakosokban hathatósan hozzájárult az ünnepély sikerének emeléséhez. — Lelkesedve várta mindenki a napot. — Fél 10 órakor megkondultak az ev. templom hangjai, mire a községi iroda előtt egybegyűlt képviselők, és presbyterek a tanítótestület a hozzájuk csatlakozott fiatalsággal, az egyház és a község zászlója alatt, a községi főbíró vezetése mellett megindultak, hogy az Isten házába siessenek. — Az orgona megszólalt és felzendült az alkalmi hazafias ének, melynek elnémulásával szószékre lépett Szórády Lajos lelkész és hazafias lelkesítő beszédben ismertette és méltatta az ünnep jelentőségét. — Alkalmi oltári igék felolvasása után, az oltár körül sereglett az itjuság s a meghajtott címeres zászlók alatt reá zendíté szép összhangban «Isten áld meg a magyart.» — Majd áldás következett s azután a lelkész vezetése mellett a templom előtti térre vonultak a hivek, hol kalap levéve elénekelték «Hazádnak rendületlenül;» mire a haza és a király éltetésével kiki hazatért, lelkében egy szép emléket vive magával. — Ugyancsak ezen alkalomból a helybeli fiatalság dalokkal egybekötött, jótékony célú táncmulatságot rendezett a Konkordia vendéglő nagytermében, a mely igen szépen sikerült.

Táviratok.

Budapest, ápril. 12. (A „Brassói Lapok“ eredeti távirata).

Ő Felsége ma délelőtt fogadta a főváros küldöttségét, melyet Márkus József főpolgármester vezetett.

Márkus József lendületes beszédet intézett Ő Felségéhez, mire a Felség következőleg válaszolt:

„Magyar székes-fővárosom loyális érzelmeinek és hű ragaszkodásának nyilvánulását már a tegnapi fényes fáklásmenet alkalmával, melylyel engem a székes-főváros polgársága megörvendeztetett, meghatva szemléltem. E város lakossága méltán fokozott hálaérzettel ünnepelhette meg az 1848-ik törvények alkotásának félszázados évfordulóját, mert ezen törvények emelték Budapestet az ország tényleges fővárosává, megvetvén az által egyszersmind alapját azon nagyvárosi fejlődésének, melyet azóta örömmel észlelünk. Biztosítván önöket, hogy magyar székes-fővároson jóléte és felvirágzása iránt a legélénkebben érdeklődöm, vigyék meg kérem polgártársaiknak szívélyes üdvözlömetem és őszinte köszönetemet.“

Budapest, ápril. 12 (A «Brassói Lapok» eredeti távirata.)

Ő Felsége 12 óra 30 perczkor elutazott Bécsbe.

Brassói butor-árucsarnok, Kapu-utcza 45. szám I-ső emelet.

Ajánlja: Háló-szoba-garnituráit, ugymint: szekrények, ágyak, éjjeli-szekrények, mozdó-szekrények, szalon-asztalok, kihuzó-asztalok, ugyszintén szalon-garnituráit: bársony-, selyem- és plüsből a legkülönbözőbb divatos alakban, továbbá magas támlás divánok, otomán, bolzak, nemzeti zászlók czimerrel stb. stb. minden gazdag választékban a legolcsóbb árakban csak a

Brassói butor-árucsarnokban, Kapu-u. 45. I. emelet.

(173) 9—*

Brassói butor-árucsarnok, Kapu-utcza 45. szám I-ső emelet.

Valódi pilseni sör

a világhírű

pilseni polgári sörgyárból

f. é. ápril hó 7-től kezdve

a Vigadó éttermében

frissen a hordóból se czélra külön berendezett pinczéből fog minden pohár állandóan kiméretni.

Ezen sörnek, mely Brassóban csak nálunk méretik ki

egy pohárnak ára 11 kr.

Szolid és figyelmes kiszolgálásról, valamint kitűnő konyháról, mérsékelt árak mellett a n. é. közönséget előre is biztosítjuk.

Becsés pártfogását kéri

Mély tisztelettel

Gottsmann és Schmidt

193 (3—3)

vendéglősök.

CLAYTON & SHUTTLEWORTH Fabrikanten landw. Maschinen

BUDAPEST, Váci-körut Nr. 63

empfehlen ihr reichhaltiges Lager von

Locomobilen und Dampf-Dreschmaschinen von 2 1/2 bis 12 Pferdekraft, Göpel-Dreschmaschinen, Klee-Dreschmaschinen, Putzmühlen, Trieurs, Gras- und Getreidemäher, Heurechen,

allerbste Säemaschine, Eggen, Häcksler, Rübensneider, Kukurutzrebler, Schrot- und Mahlmühlen, Universal Stahlpflüge, zwel und dreischarige Pflüge, sowie alle Gattungen landw. Maschinen zu den billigsten Preisen.

Illustrirte Preiskataloge auf Verlangen gratis und franco.

Hirdetések felvétetnek a kiadóhivatalban.

100.000 sorsjegy 50.000 nyeremény.

Ezen sorsjáték 6 osztályra osztott
össznyereménye a következő:

	korona		korona
1 jutalom-nyeremény	á 600,000	1 nyeremény	á 25,000
1 nyeremény	„ 400,000	7 „	„ 20,000
1 „	„ 200,000	3 „	„ 15,000
2 „	„ 100,000	31 „	„ 10,000
1 „	„ 90,000	67 „	„ 5000
1 „	„ 80,000	5 „	„ 3000
1 „	„ 70,000	452 „	„ 2000
2 „	„ 60,000	763 „	„ 1000
1 „	„ 40,000	1238 „	„ 500
5 „	„ 30,000	90 „	„ 300

31700 nyeremény á 200 kor. 3900 nyeremény á 170 kor. 4900 nyeremény á 130 kor. 50 nyeremény á 100 kor. 3900 nyeremény á 80 kor. 2900 nyeremény á 40 kor., összesen

50,000 nyeremény

13.160,000 korona összegben.

182 (1—8)

A legnagyobb nyeremény a legszerencsésebb esetben

EGY MILLIÓ KORONA

BIHARI EDE
Magy. Kir. szabadalmazott
osztály sorsjáték
főelárusító helye.

Elküldök utánvétellel vagy a betétösszeg előleges beküldése ellen (postautalvánnyal vagy ajánlott levélben)

I. osztályu eredeti sorsjegyet

egy egész	egy fél	egy negyed	egy nyolcad
6.— frt	3.— frt.	1.50 frt	— .75 kr.

A hivatalos terv minden megrendelőnek ingyen mellékeltek. A huzásjegyzéket mindjárt a huzás után felszólítás nélkül beküldöm. Megrendeléseket kérem minél előbb a sorsjegyek eladásával megbizott főelárusítóknak

BIHARI EDE BUDAPEST, Kerepesi-ut 20.

beküldeni.